

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XV Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia SO Brygida Łagodzińska

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2019 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w W.

przeciwko I. W.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez powoda

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego (...) w P.

z dnia 15 listopada 2018 r.

sygn. akt VIIC 1866/18

oddala apelację.

Brygida Łagodzińska

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w G. pozwem złożonym 10 kwietnia 2018 r. wniósł o zasądzenie od pozwanej I. W. kwoty 555,90 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Pozwana nie wniosła odpowiedzi na pozew i nie stawiła się na rozprawie dnia 15 listopada 2018 r.

Wyrokiem zaocznym z dnia 15 listopada 2018 roku Sąd Rejonowy (...) w P. oddalił powództwo.

Apelację od wyroku wniósł powód, zaskarżając orzeczenie w całości. Wyrokowi zarzucił:

- naruszenie przepisów postępowania art. 339§ 1 i 2 k.p.c. poprzez nieuznanie za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, pomimo ich niezakwestionowania przez pozwanego,

- naruszenie prawa materialnego art. 117§1 k.p.c. w zw. z art. 5 k.c. poprzez ich niezastosowanie, a w konsekwencji uznanie, że dochodzone przez powoda roszczenie powinno ulec oddaleniu z uwagi na przedawnienie, podczas gdy sprawie zachodzi wyjątkowa okoliczność przemawiająca za nieuwzględnieniem z urzędu upływu terminu przedawnienia roszczenia przysługującego powodowi, a mianowicie okoliczność wystąpienia przez powoda z powództwem w dniu 10 kwietnia 2018 roku tj. w czasie gdy przepisy art. 117§2¹ k.c. dotyczące przedawnienia jeszcze nie obowiązywały.

Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych wraz z kosztami zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się bezzasadna.

Na wstępie zauważyć należy, iż brak podstaw do uznania, iż Sąd naruszył art. art. 339§ 1 i 2 k.p.c. poprzez nieuznanie za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie, pomimo ich niezakwestionowania przez pozwanego. Art. 339§2 k.p.c. ustanawia domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda dotyczących okoliczności faktycznych w wypadku bezczynności pozwanego, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Domniemanie to dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Przedawnienie należy do zakresu prawa materialnego, a zatem zarzuty naruszenia prawa procesowego były całkowicie chybione.

Trafnie Sąd pierwszej instancji zastosował znowelizowany art. 117§2¹k.c., zgodnie z którym po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. W tym zakresie powód nie podnosił żadnych zarzutów. Wskazał natomiast w apelacji, iż jego zdaniem w sprawie zachodzi wyjątkowa okoliczność przemawiająca za nieuwzględnieniem z urzędu upływu terminu przedawnienia roszczenia przysługującego powodowi. Powód wprawdzie zauważa, iż przedawnienie może być uznane za nadużycie prawa zupełnie wyjątkowo, gdy indywidualna ocena okoliczności w rozstrzyganej sprawie wskazuje, że opóźnienie w dochodzeniu przedawnionego roszczenia jest spowodowane szczególnymi przesłankami uzasadniającymi to opóźnienie i nie jest ono nadmierne, ale błędnie z tego wywodzi, iż takimi przyczynami w okolicznościach przedmiotowej sprawy są wniesienie powództwa w czasie gdy nie obowiązywał art. 117§2¹k.c. oraz uwzględnienie z urzędu zarzutu przedawnienia wobec pozwanej, która nie zajęła stanowiska w sprawie.

Zdaniem Sądu Okręgowego stanowisko wyrażone przez powoda w apelacji nie zasługiwało na uwzględnienie. Przede wszystkim powód jest na rynku profesjonalistą, który zawodowo zajmuje się skupem wierzytelności. A zatem jest silniejszym podmiotem na rynku. Prawo natomiast w szczególności sposób chroni konsumenta jako słabszą stronę umowy. Zauważyć również należy, iż umowa cesji została zawarta w dniu 7 grudnia 2017 roku i obejmowała wierzytelność należną (...) spółce z o.o. z tytułu usług telekomunikacyjnych świadczonych pozwanej I. W.. Z załącznika do umowy wierzytelności wynika, że przedmiotem cesji były należności z dwóch faktur z terminami płatności 21 stycznia 2013 roku, 29 lutego 2013 roku i oraz nota karna z datą płatności 19 kwietnia 2013 roku. A zatem mając na uwadze 3 letni termin przedawnienia to wszystkie wierzytelności były już przedawnione w dniu zawarcia umowy cesji. Tym bardziej były przedawnione w chwili wniesienia powództwa 16 kwietnia 2018 roku. A zatem jeszcze przed zmianą regulacji w przedmiocie przedawnienia powód nabywając już przedawnioną wierzytelność musiał liczyć się z okolicznością, że pozwana podniesie zarzut przedawnienia. Na uwadze należy mieć również, iż skoro ustawodawca przewidział iż z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw Sąd z urzędu będzie badał zarzut przedawnienia w przypadku dochodzenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi, to tym samym nie sposób uznać, że zachodzi wyjątkowa okoliczność stanowiąca o nadużyciu prawa przez pozwaną. Przyjęcie takiego poglądu podważałoby zasadą racjonalnego ustawodawcy, który niewątpliwie wprowadzając nową regulację miał na uwadze, iż toczą się sprawy z powództw wniesionych przed zmianą art. 117§2¹k.c., a mimo to w art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 roku wprowadził regulację, iż do przysługujących konsumentowi roszczeń powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i w tym dniu jeszcze nieprzedawnionych, których terminy przedawnienia są określone w art. 118 i art. 125 § 1 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym. W myśl zaś ust. 4 art. 5 roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. apelację oddalił.

Brygida Łagodzińska